

ΑΚΟΛΟΤΘΙΑ

τῇ ὁσίᾳ πατρὸς ἡμῶν

ΑΝΔΡΕΟΤ

τῇ ἐριμίτῃ.

τῇ ἐκ Χωρίου Μονοδένδρῳ.

νῦν πρῶτην ἐκδοθεῖσα τύποις,
συνδρομῇ καὶ δαπάνῃ
τῇ αἰδεσμωτάτῃ καὶ

ΙΩΑΝΝΟΤ ΓΕΡΕΩΣ

Οἰκονόμῳ,

Νικολᾶς Γεροδήμῳ χαλκιοπολίτῃ.

ἀντ. ΕΝΕΤΙΚΗΣΙΝ 1807.

² ΙΑΚΩΒΩ ΑΓΙΟΡΓΗ ΜΟΤΣΙΚΩ
ΤΩ ΛΑΡΙΣΣΑΙΩ.

Ιδε σύν Θεῷ, πάτερ, τίνι ἐμοὶ ὑπόχεσον Ζεπερανα, εἰ καὶ μὴ πλεσίαι, ὡς Φαρρώ, προσεμενετε αὖτις ἀρκετοῖς, εἰς ὅσας ἐπ τὸ βίος τὸ πατρὸς ἔλαβον υἱας. δέξαθε μὲν δὲν αὐτοὺς δύμενῶς, αὐτομετρευτες μοι δέχαις τὸν μισθὸν. μὴ θαυμάσοτε δέ, εἰ μη εἰς τὸ εστέρας δοξασικαὶ φιλοποιῆτοι τοι. ἐπειαύτα το, ὅσιε Φημι πάτερ ὧν ἔδωκας, καὶ τ. καὶ τό, τῶν μονασῶν τὰ πλήθη, ἐπ δε καὶ τὸ τῆς ερημώς πολίτης, Φάλλουται, εἰ καὶ μὴ οχεδὸν πᾶσιν, αὐλάγε καὶ τοῖς ἐπεισιμοτέροις τῶν ὄσιον. πάλιν τοι κανόνα. τε ὥσις μακαρίς ὧν ἐγραψάμεν ὡς μοι ἐγράφετε. αρκεῖν ἐν ἡριούμενος τὸ ὥσις τον νεωσὶ πονητέντα μοι. καὶ ταῦτα μὲν αἴπλως ἐπεῖν, καὶ τελετῶν, εἰ καὶ μὴ κατ' αξίαν, αὖτις δὲν κατὰ τὸ δικαστὸν μοι υφαίνοτοι. εἰδὲ καὶ ἄτος τις τὸ αὐγίς ἐπανέτης αἰαφενει τῶν κριτῶν, ἐμοὶ μὲν δὲ μέλει παρὰ δὲ τῷ αγίῳ, κακένος καὶ ἐγὼ ἀποδεκτεοι, δίμαι, τῆς ἐργασίας ἐσόμεθα.

αψπή. Μαΐς β.

A. I. T. *

* Οὐδέ τι μετατρέπεται τοι στρατος
Ζερμανίας οὐδέ τοι στρατος Στρατος οὐδέ τοι στρατος

³ Μηνὶ Μαΐς ιε. τῇ Οσίᾳ πατρὸς ὑμῶν
Αὐδρές τῇ Ερημίτῃ.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Εστερνῷ, τῷ Μακάρειος
Αὐτῷ. εἰς τό, Κύριε ἐκέραξα, ἵσωμεν
σιχ. ή καὶ Φάλλομεν σιχηρά προ-
σόμοια ἡχος δ.

Ἐδωκας σημείων.

Δεῦτε νῦν σιωδράμωμεν, τῇ Βασιλίδι Φι-
λέρτοι, Θεοδώρᾳ γυνομενοι, καὶ γάστη περί-
δοξον, τῷ αγίῳ ὁποιον, φι μετ' Άλαβειας,
καὶ εὐκαρδίᾳ καθαρᾷ, συνεισελθόντες, αὐτῷ
Βοϊσωμένη, Αἰδρέα καθικέτει, αἰδιαλείπτως
τὸν καὶ, υπὲρ τῶν ἐκτελέντων σε, τὸν αγίαν
παντίγυριν.

Κόσμον ἐγκατέλιπτες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ
Φεύρομενα, αὐγαδάπαναοιδιμε, Αὐδρέα
καὶ κύρον, αὐγαπτίσας μόνον, δι' ακολυθίσις,
τοῖς Θεοῖς ἡχεσοι Θερμῶς, δι' ἐγκρατείας
παθῶν τίνι Θάλασσην, ἐμάρανας τίνι
ἐμπυρὸν· διὸ ύμνεμένσε ἀπαντες, ἐπὶ γῆς
ώσπερ ἀγγελον; ἐγνωκότες Βιώσαντα.

Τέκνα καὶ τὴν σύζυγον, πατρίδα δόξα
καὶ χρηματα, καταλεψας τίνι ἐρημον,
σικησας εἰδεδωκας, σαστον ασκησε,
ένθα

αγροκτία.

⁴ οὐδα γυμνιστές, Θλιβεῖς πενάστας ἐν
ψυχῇ, κατηξιώθης Θεὸν εἰσδέξασται,
οἰκῆσαι καὶ Φωτίσαις· Αὐτρέα μάκαρ
πανάρεις, Μοναδένδρυ τὸ κινητόν, αἰσκι-
τῶν ἐγκαλάπτομα.

Δόξα, ἡ χος πλα.

Οστε πάτερ, καὶ ἐδωκας ὑπνον σοῖς ὁ Φ-
θαλμοῖς, καὶ τοῖς βλεφάροις σύνσαγ-
μον, ἔως τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα,
τὰν παθῶν ἥλαθέρωσας· καὶ σεαυτὸν ἡ τοῦ
μαστας τὸ πνεύματος καταγάγγιον. ἐλθὼν
γὰρ ὁ χριστὸς σὺν τῷ πατρὶ, μονῆν παρε-
στος εποιησετο, καὶ τὴν ὄμοστον τριάδος,
Αὐτρέα γειόμενος, μεγαλοκηρυξ διάκο-
νος, πρεσβύτερος ὑπέρ τοῦ ψυχῶν ἡμῶν·
Καὶ νῦν τῆς τυχόστις ἐορτῆς· εἴσοδος,
τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ αναγνωσματα.

Δοκιμαν ψυχαὶ εν χειρὶ Θεῷ, καὶ τοῦ
ἄψιται αὐτῶν βάσανος· ἐδόξαν εἰς ὁ Φθαλ-
μοῖς ἀφρόνων τετιάναι, καὶ ἐλογίση κά-
κωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία
σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν εν ερπην· καὶ γὰρ εἰς
τοις αὐθρώπων εἰς κολασῶσιν, η ελπις αὖτοῦ
αθανασίας πλήρης· καὶ ὁ λίγα παιδεύ-
τες, μεγάλα δέργετηθήσονται· ὅπιος θεός
ἐπει-

ἐπέρασεν αὐτοῖς, καὶ δέρεν αὐτοὺς ἀξιούς
ἔσατο· ως χρυσὸν εἰς χωνευτρίῳ εδοκίμα-
σεν αὐτοῖς· καὶ ως ὄλοκαρπωμα θυσίας
προεξέσατο αὐτοῖς· καὶ εν καιρῷ ἐπισκοπῆς
αὐτῷ αναλάμψοι, καὶ ως αὐτοῦ τῆς εὐ-
λάμηδιαδραμβίται· κελυφόν ἔθη καὶ κρατή-
σθεις λαῶν, καὶ βασιλεῖσι αὐτῷ καὶ εἰς τὰς
ἀιῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συγηστη-
αλίσθαιαν, καὶ οἱ πιστοί εἰς ἀγαπὴν προσμενοῦν
αὐτῷ· ὅπιος χάρεις καὶ ἔλεος εἰ τοῖς οἵσιοις αὐτῷ,
καὶ ἐπισκοπή εἰς τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ανάγνωσμα.

Δικαιος εἰς τὸν αἰώνα ζῶσι, καὶ εἰς κυρίῳ ο μισ-
θός αὐτῶν, καὶ οἱ φροντὶς αὐτῷ παρά τοῦ Φί-
λων· διὰ τοῦ λόγου ται τὸ βασίλειον τῆς
ἀπρεπείας, καὶ τὸ διαδόμα τὸ κάλλος ὃν
χαρὸς κυρίος· ὅπιος δεξιὰ αὐτῷ σκεπάζει
αὐτοῖς, καὶ τῷ βραχίονι υπερασπίει αὐτῶν·
ληφεται πανοπλίαι τὸν ζῆλον αὐτῷ, καὶ
ὅπλοποιότες τὴν κάπιτον εἰς ἀμυναν ἔχτρων·
ἔνδυσται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθίστει
κόρυθα, κρίτην αἰνιπόκριτου· ληφεται αἰσι-
δα αἰκαταμάχητον ὀστόπτητα, ὀξυνεῖ δὲ από-
τομον ὄργων εἰς ρομφαῖαν· συγεκπολεμήτε
αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπι τοῖς παράφροντας πορθ-
σούται δέσοχοι βολίδες αἰραπῶν, καὶ ως χτο-
νικύλα τοξοῦ τοῦ ιεφῶν, ἐπισκοπον αλεύτη.

η ἐπιπεριφράσιμος, πλήρεις δὲ φίσονται
χάλαζαι· αγανακτοῦσι κατ' αὐτὸν ὑδωρ
σταλασσόν, ποταμοὶ δὲ συγχλύσονται·
μως· αὗτις ισογέται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως,
καὶ ὡς λέλαψ ἐκλιμάσοι αὐτοὺς· οὐ δέ
μοσιεῖ πᾶσαι τὴν ψευδήν αἰνομίαν, καὶ η κακο-
πραγία περιτρέψει τὸν τρόνον δυναστῶν· ακό-
σατε δὲν βασιλεῖς, καὶ συνετε, μάθετε δι-
κιαστὶ περάτων γῆς, εὐωπισασθε οἱ κρατῶντες
πλάντες, καὶ γεγανερωμένοι επὶ ὅχλοις ἐπ-
τῶν· οὐδὲ δόθη παρὰ κυρίῳ κράτους ὑμῖν,
καὶ η δυναστεία παρὰ οὐψίσ·

Σοφίας Σολομῶντος τὸ αναγνωστικό.

Δικαιος, εἰς Φθαση τελετῆσαι, εἰν αὐτοπαι-
σει ἔσαι· γῆρας γαρ τίμιον, τὸ πολυ-
λυχρόνιον, εὖδὲ αἰειθμῷ ἐπὶ μερέγρηπτοι,
πολιαδὲ ἐσὶ Φρόντις αὐτρωποῖς, καὶ ηλικίᾳ
γῆρας, βίος ακηλιδωτος· διάρεσος θεῶ γε-
νόμενος, ηγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξύ αἱμαρτω-
λῶν μετετεθῇ· ηρπαγῇ, μη κακίᾳ αἴλαξῃ
σύνεσιν ἀλλα, ηδόλος απατῆσει ψυχὴν αὐ-
τῶν; βασκανίᾳ γαρ Φαυλότητος αἱμαυροῖς τὰ
καλά, καὶ ρεμβασμός εἰς θυμίας μεταλλεύ-
νεν ἄκακον· τελειωθεῖς εἰς ὄλιγῳ, ἐπλήρωσε
χρονίας μακρός· αἵρεση γαρ οὐ κυρίῳ η ψυ-
χὴ αὐτῶν· διὰ τότο ἐσθενεὶ σὲ πονη-
ρίας· οἱ δὲ λαοὶ ιδόντες, καὶ μη νοίσαντες,
μηδὲ

μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ ποιῶν, οὐ χά-
ρις καὶ ἐλεος ἐν τοῖς, οὐσιοῖς αὐτῶν, καὶ ἐπισκοπή
ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῶν.

Εἰς τὴν λιτήν σι. διόμελα· ηχος α.

Συγχαίρετο σήμερον, τῷ αἰσκητῷ τῇ Εκ-
κλησίᾳ, ἀγγέλων δῆμος καὶ αὐτρωπῶν, Αὐ-
δρέα πατέρι ημῶν· λαμπει γαρ ηλιος δικλίσ,
η μνήμη τὰ πριεῖσθαι αὐτῶν, τὰς ημετέρας
ὄντως, καταφωτίζοντα ψυχὰς τελεώτατα·
αἰδίως θεῷ, οὐπέρ ημῶν δὲν αναμιμησκε,
πρεσβύτοις οὐπέρ τῷ ψυχῶν ημῶν.

ηχος β.

Ἐνέπλισε χαρίτων τὴν παναγίαν σε ψυ-
χὴν, οὐέν τοῖς οὐψίσις κατοικῶν, αἰσκητοῖ
Αὐδρέα μακάρει· σιν πατρὶ καὶ πνεύματι,
ἐλθὼν γαρ μονίω παρὰ σοι εποιησε· διόπερ
καὶ ημᾶς νῦν χαρίτωσον, τὰς αἰνυμώντας
πάτερ τὴν μνήμην σε.
οἳ αὐτοίς.

Ως μῦρον πολύτιμον καὶ διῶδες, η θύκη τῷ
Αγίων λειψάνωντα, τας τῷ πισῶν καρδίας
μυρίζοντα, εἰς Αἴφημιαν προτρέπεται, Αὐ-
δρέα πατέρα θαυματεργέ· δοξασοι χεὶς βα-
σιλέα, τῷ δοξάζοντι τὰς αὔγεις δέλησθαι.

ηχος δ.

Τίμιος ο θάνατος· ευοιτίου τὴν σωτῆρος, σε α-
λη-

ληθῶς πολύτλα Αὐδρέα ἐφάνη· δᾶδες γάρ
αἱραπτούσαι, οἵ τρεις (ἢ Φρικτός, οἷς
τετρυγῶν θαυμάτων), καὶ πέσσαι αὐτῆς οὐ-
τοῦ, τείχος γῆς ἐκδημίαν διλαθσάστε. αλλ’
ας τοις Φωτὶ ἐλαμπόμενος ὅσιε, τῆς τριάδος
Φώτισον, τοῖς σὲ αὐτὸφημεντας οἰκέτας σε.

δόξα ἥχος πλά.

Eχει τῶν ὄρθοδοξῶν, Αὐδρέα ἡ ὁμόγυρης, ἐν
νέσοις σε ἰατῆρα, εἰς Θλίψι παρακλητορά,
καὶ μέγους ἐν τοῖς κινδύνοις σωτῆρα, καὶ ὑπέρ
μαχον μάχης διὸ πατέαθαύμασε, καὶ ίμᾶς
τῆς τείχος μητήμεν, μετ’ ἀλαβένας πάντα
τοτε δοξαζοτας, περιχαράκωσον καὶ Φω-
λαττέ αστει, τῷ αρατῶν ἔχθρῶν, απημάν-
τες τῶν πρὸς τὴν πρεσβείας σε.

καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

εἰς τὸν σίχ. σίχ. προσόμοια ἥχος πλά.

Χαίροις αὐγοπτικῶν ἀληθῶς.

Xαίρει τῷ αὐγοπτῷ ὁ χορός, καὶ τῷ μηγά-
ῶν σωτήριοις θεοπνέεσ, Αὐδρέα καὶ
ευγχοροῖς, ή τῶν αὐθρωπων πληθύς, εν
χαρᾷ πόθῳ σεφαντσάστε. σαρκὸς γάρ το
Φροτημα, καὶ δαιμονιῶν τὰ ἔνεδρα, δι’ εὔκρα-
τειας καὶ συντονισ δεησεως, κατεπειποτας, ωσ-
περ ὁ σαρκὸς ὅσιε ὅθεν ο παντοδύναμος, πολ-
λοῖς σε νῦν θαύμασι, καὶ μετὰ πότμου δοξά-
ζει. ὃν ἀπειπες καθικέτει, ήμεν χορηγῆσαι,

τῷ

τῷ πτωσιμάτων τέων συγγνώμην, καὶ μέγα
τλεος.

σίχ. Τίμιος ἐναντιον κυρίος ὁ Θάνατος.

Hράς σε τον εαυτον ἀληθῶς, επὶ τῷ ὕμνων
συ Αὐδρέα θεωσεσιε, τον κόσμον καὶ τὰ τέλος-
με, απαρινθεις καὶ χριτῷ, εν χαρᾷ προθύμως
πολευτησας, καὶ γαρ αυτῷ περικεν. ο ζυ-
γός αγαθωτας, καὶ τὸ Φορτιν ἐλαφρότα τον
ὅσιε. ὅθεν εἴληφας ἐκ πηγῆς τῆς τῇ πνεύ-
ματος, χάριν την τῷ μέσεων, πιστῶντε προ-
σαθαι, παρὰ Θεῷ δι’ δυσώπει, κατοικητειρί-
σαι τὰς δύλιες σε, τοῖς σὲ ανυμνεῖτας, καὶ πι-
σῶντε λελύντας, την θείαν μητρινος.

σίχ. Μακάριος αὐτῷ ὁ φιθέμενος τον κύ.

Xαίροις τῶν μονοζόντων κρηπις, καὶ τῶν ἐν
κόσμῳ ὁ δηγός ὁ σωτηριος, ὁ πάσας τῷ δια-
βόλῳ τὰς μηχανιας καθέλων, καὶ ἐν γῇ πα-
τησας ὥστερ παίγνιον. Σέος γάρ ἐνιοχυσε,
τὰς αἰωνίστεις σε μύσαντα, καὶ νῦν καρδιάν ή
ψυχήν καθαιρόμενον, καὶ συμμένοντα, μο-
νον μόνῳ τῷ κτίστοις. Χαίροις δὲ παναιδί-
με, αὐγοπτων συνόμιλε, τῷ Μονοδένδρῳ τῷ
κλέος, τῶν αὐγοπτῶν ἐγκαλώπισμα, ήμεν
δὲ προσάτας, ἵστρε καὶ παρακλήτωρ, Αὐ-
δρέας ὅσιε.

δόξα ἥχος πλά.

Tῶν μοιαζῶν τῷ πλήθη, τὸν καθηγητὸν σε τη-

μη-

μῶμεν Αὐδρέα πατέριν ἡμῶν· διὰ γένερος τὸν
τρίβον, τὴν ὄντως θεῖαν, πορθεόντι εὐνα-
μεν· μακάριος εἶ τῷ χριστῷ δύλεσας, καὶ
εἰχθρῷ θριαμβλοσας τὴν δύναμιν, αγγέ-
λων συνόμιλε, δικαιῶν ὄμοσκηνε καὶ ὄσιων,
μετ' ᾧν πρέσβει τῷ κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμάντιν.

καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· απολυτικιον· ἥχος α'
Τῆς ἑρήμετρος πολίτης, καὶ ἐν σώματι αὐγελος.
εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α. σιχ. ἥχος α.

Τὸν ταφοῖς τὸν σωτῆρ.

Δυνάμεις φραιῶν, καὶ τῆς γῆς οἱ δυνάσαι,
συνδοῖται κοινῇ, εν τῇ μνήμῃ σὺν μακάρ, τῷ
γάρ γεννητῷ τὴν Θάλασσαν. Θαλεῖφεν
οἰομένον, καταπαιξας σὺ, ὥσπερ Σρεφτον
ἔγειρεις, Θεον ἔπαινον, καὶ τὸ αἱμάραντον
ζέφος, Αὐδρέα μακάριε. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς
μετὰ τὴν β. σιχ. ἥχος δ. Κατε-

πλαγη Ιωσηφ.

Eν ἑρήμοις κατοικῶν, καὶ μόνος μόνω, τῷ
Θεῷ, συγγνόμενος σοφέ, τῶν ἀκαθαρτῶν
λογισμῶν, κατακρατίσας ἐπέδως τῇ Θεω-
ρίᾳ, ταῖς κάλῃ τῇ Θεῇ ἐνοπτριαστεῖς αἱμοδρῶς,
καὶ νῦν εν φραιοῖς, ἐπαπολάνεις σαφῶς, ὡς
τῶν ἐσόπτρων ἀγίε, λιθέντων, τοῖς αἱλιθῶς
κοπιάσασι· διὸ Βοῶμεν, Αὐδρέα πατέρ, πε-
ριφρέρει τές δύλεστα:

Μετά

Μετά τὸν πολυέλαμον καὶ ἥχ. πλδ.

Τὴν σοφ. καὶ λόγου.

Eν γυμνότητι διψη καὶ εν λυμῷ, ἀνεχόμε-
νος κρύες καρπεικῶς, καὶ καύσονος ὅστε, ἀρε-
τας εκατόρθωσας, τὴν σάρκα γάρ νεκρώσας,
παθῶν κατεκράτησας, καὶ ὡς ἡλίας ἄλλος,
καὶ δάμτερος προδρόμος, τὸν εν ταῖς ἑρήμοις
δοτοικιαν Φιλησας, τὸν κόσμον ἐμίσησας, καὶ
διάβολον ἕρχυνας· διτεν πάντες Βοῶμενος,
πρέσβει τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
αὐτοῖς δωρήσασθαι, τοῖς ἑορταζούσι πόθῳ,
Αὐδρέα τὴν μητίλεω σε.

καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, οἱ αὐταβαθμοί, τὸ α.
αὐτοφωνον τῷ δ. ἥχος προχέμενον ἥχ. δ.

Τίμος ἐγαπτὸν κυρίῳ ὁ Θάνατος τῷ φίγαντε.

σιχ. Τὶ αὐταποδώσ. τῷ κῷ περὶ πάντων.
Τὸ Πασα πνοή. τῷ θαυμαγέλιον ὄν. καὶ τὸ ἰδιόμελον
ἥχος πλ. β.

Σήμερον ἥχαλκιόπελος πάσα, ταῖς τῷ Ο'
σις αὐγαζεται ακτῇ, καὶ Βοᾶ πρὸς αὐτὸν
Ο'σιε Αὐδρέα, μὴ εἰλειπης πρεσβύτῳ Χρ-
ιστῷ, ὑπέρ ἡμῶν μακάριε.

Ο' Καὶ οἱ τῷ Ο'σι. δὲ οὐκρισιχις
Τὸν πάργιον με Αὐδρέαν σῶζε Αὐδρέα.

Ωδὴ α. ἥχος α. Ανασασεως ημερα.
Tῷ παντανακτος τῷ πόθῳ τὴν καρδιαν
τριατεῖς, τῷ Φεβρτῷ παντὶ κοσμῷ, ἀπο-

τα-

ταξάμενος καλῶς, ἐκπλήστη τῷ Χειρῷ
διόσε εδοξασεν, ἑρμίτα μακάρει.

Ουρανῶντες μὲν διωάμεις καὶ αὐθόπων χρόνοι, πάτερ Αὐτρέα θύμενος, αὐτὸν φημόστη
τηῖς σερτίου, καὶ αγιον εορτίου, τῆς σῆς
τελειωσεως, ἐπι τελεθντες γυθόμενοι.

Nεκροθείσις σοφὲ τιθεστάρκα, καὶ Χειρῷ τῷ
Θεῷ, ζύγας αἰξίως θρες, αὐταμοβὴν τῷ
αρετῇ, τῷ απόλαυστῳ Χειρὶ, Αὐτρέα
παιολβίε, ὃν δυσώπει σωθῆναι ημᾶς

Θεοτοκίου.

Pαναγιώτες σὺν δύλες, διασῶζεν δέλι, παῖδες
των κακῶν καὶ νόσων, διν απερανδρως αγα-
θὴ, Θεὸν λόγον ἐν γαστρί, παρθένες συ-
νελαβες, μη εἰλιπτης πρεσβύτερα.

Ωδὴ γ. Δεῦτε πόμα πιωμεν κανουν.

Aγιον ἔχων Φροντιμα τὸ σον, τῶν γηπίων
απαντων καταπεφρούκας, καὶ κατοκια-
τερτυιά, τριαδος γεγενησας ίμων, δέες
προΐσαμενος.

Rίξας πάτερ Φύσεως δεσμα, τῇ ἀνδρῷ
μακαριε πολιτεια σὺ, τῆς βασιλειας Θεός,
αἴξιως μετειληχας αυτῷ, θεράπων γενόμενος.

Gένος πάντων πάναγνε βροτῶν, ταῖς τῶ
βίοις μεριμναις ἐμβυθιζόμενον, ταῖς προ-
σασταις ταῖς σαῖς, ἐλπίζει σωθῆναι πειρασ-
μῶν

μῶν, καὶ νόσων οὐδὲ θλίψεων:

Καθ. ήχος α. Τὸν τάφον σώσατο.

Xορδει σὺν ίμην, χαλκιόπλοις πάσαι
καὶ ἄδει ἐμμελῶς, τές καλάς σὺ ἀγῶνας,
Αὐτρέα τελολβίε, γε αἰδρίως ὑπηνεγκας.
ἄδει αἴτησαι, τές ἐπισιως τελεθντας, τὰ
μητρόσυνα, της ἐκδημίας σὲ πάντων, κα-
κῶν ἀπαλλάττεσθαι. δόξα. ἔτερον.

Eπεφάνης σύμερον.

Eορτάζει σύμερον, ή Εκκλησία, σὲ Αὐ-
τρέα ὅσιε, τηῖς σεβασμίαις εορτίου, ἐν δι-
βυκίᾳ βοῶτασοι· χαίροις ὡς πάτερ, ποπά-
ται αγλαΐσμα.

καὶ νῦν τῆς εορτῆς.

Ἄδη δ. Επὶ τῆς θείας Φυλακῆς?

Iδιωτόσας τῷ Θεῷ, ἐν τῇ ἑρήμῳ ἀσκη-
τα, χαίρων συνωμίλεις αἵρητως, καθαρεῖς
τῷ πνεύματι, διὰ ἐγκρατείας ὅσιε· χαίροις
γένη μετ' αγγέλων χορῶν, καὶ σὺ οὐσίε
χριστὸν θειλεγμένος.

Oν σὲ νεότητας τῇ σῇ, καθαρωτάτη ἀ-
γωγῆ, πάτερ ἐπιμῆτω πολλοῖσσις, θαυ-
μασίοις ὑψωτε, καὶ βασιλείας μέτοχον,
ἔδειξε σὺν αγγέλοις βοῶντα, αἰκαταπανιση
ἀντῷ ὑπιον τρισάγιον.

Nύν ουρανός, καὶ οἱ βριοί, καὶ τὰ θεμέλια
τῆς γῆς, κροτον ἀφροσύης τελεστὸν, εἰ
τῇ

τῇ Σεία μημησά, δοξολογεῖντα ὅπιε,
ἐν γλωσσαῖς ἀλαλήτοις τὸν κόπεον. Τὸν
τοῦ τεμῶντας αὐτὸν αὐτοδέξας οὐ τα Θείου.

Μεμακρυσμένες τῷ Θεῷ, διακακισθεὶς
Ἐδή, πάντας σαῖς λιταῖς τλησασαι τῷ
Θεῷ θύδοισον, καὶ κληρονόμες ποιησον, δο-
ξῆς της τῆς ψυχῆς παρθένε, αδιαλείπτως
ημᾶς, σὲ μεγαλύνοντας.

Ωδὴ ε. Ορθρίσωμεν ὄρθρον βαθέως.

Εφάντης ἐπιγείος πάτερ, τῷ ἐγκρατῇ καὶ
αὔλῳ, Αὐδρέα σῇ πολιτείᾳ, τῇ ὑφιλίᾳ
ἄγγελος, εἰς αρετὰς μακαρίες, πάντας ημᾶς
οδηγώμενος.

Απάντων παμκάκαρ Αὐδρέα, καταφρο-
νησας ἐνύλων, ἡγάπησας τὸν δεσπότην, καὶ
αὐτῷ συνεῖπας, ἐντῇ ἐρήμῳ αὔλον, ὃν
τος ζωὴν διατάσσενος. Θείου.

Ναόγη τῷ Θεῷ καὶ σκηνήνσε, οὐδὲ κιβωτὸν
ἐγνωκότες, πανάχραντε δυσποτῶμεν, δι-
μενῶς παρίσασθο, τοῖς ἐπτακόσι δύλοις σαῖς,
πάντων κακῶν δπολύτρωτις.

Ωδὴς. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτῳ τῆς γῆς.

Δέπε φιλεόρτων τὸ σύνημα, ἔορτασώμεν
φαιδρῶς, τέλε πανιέρεν μημησην, σὺν βασι-
λίδι σοφῇ καὶ οἰκτήρμον, τῷ Θεόφρονος,
τετρός, ιεραῖς μελωδίαις.

Πανέτωται οὐδωρ νεφέλαι οὖδε, καὶ τὰ ὄρη
γλυκομόν, τα πεδιά κροτεῖτο, οὐδὲ χο-
ρεύετο λαὸς οχρισμυμός, ἐν τῇ μημη-
τῇ λαυπτε, τῇ Αγίᾳ Αὐδρέᾳ.

Εχάρη ὁ τῷ ασωματῶν ἐσμός, καὶ δικαῖοι
η πλαντύς, τα δαιμόνων δὲ σιφηκατε-
πικρανῆς σοφές, καὶ δέσηπον, ως γαρ ἄγ-
γελος ἐν γῇ, διεβιωσας πάτερ. Θείου.

Απάντων κτισμάτων τελεῖται ἀγνή, ὑπερ-
τερα ὡς Θεῷ, χρυματίσασα μητρ, τον
σκοπιδέντα με νεν, καταγλάισον, τῇ
αὔλῳ σαῦλη τῷ χαρίτων τῷ Σείων.

Καντάκιον ἥχος γέ. Η παρθένος σήμερον.

Ως αἱρετο πολιφωτος, τοῖς Χειροφόροις σε
τεκνοις, ή σεπτὶ ανέτειλε, τῷ σῷ θανάτῳ
ήμερα, ἀπασαν διασκεδάζοντα ἀθυμίαν,
καὶ ημᾶς ανακαλεῖται σύμπαντας κράζειν,
ἄφροσίνως. χάροις πάτερ, τῷ μοναζοντων
Αὐδρέα αὐγλαΐσμα.

ο δίκος.

Οπαντοκρατορικῇ καὶ ὑψηλῇ παλάμησα,
πλάσας τὸ αὐθρωπον, τον πτωχὸν νεν με
Φώτισον, λόγε τῷ Θεῷ κραταίε καὶ Σοφία,
οπως αξιως ἐχω τὸν δύλον σαῖς, ανυμνολο-
γησαι ἐν εἴσμασι Σείοις, οι ταρμον δεσπο-
τα. οὗτος γαρ παντος, τῷ κόρμῳ υπερ-
τερον, οὐδὲ τὴν λαύλαυσην καταλείψας

πα-

πατρίδος πάιδεν γυναικός, μεθ' ἡλίῳ καὶ
Γιώνιν συνῖν, καὶ νῦν συγχάρει· διὸ αὐ-
τῷ πρεσφωιᾶμεν· χάροις πατέρ τῷ μο-
ναχόντιν· Αὐδρέα αγλαΐσμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ δέ· Μηνὶν τὸ οσιόν πατρός
ἡμῶν· Αὐδρέα τῷ ἐρημίτῃ καὶ Σαυματερύγῃ·
τοιχῷ Φυχίῳ ὅπιδεν τῇ Θεῷ κολλῶν πάγερ·
Εμπροσθεν αὐτῷ νῦν παρισασαι χάρων·
Πατρίδα λιπῶν, σὺν συνδινῷ καὶ τεκνοῖς,
Ἐρημον οἰκεῖς ὡς ἄλιος δῆ Ήλίας.

Ουτος δὲ ἐν τοῖς χρόνοις τῷ αὐτοκράτορος
καὶ Διοκλητίου Μιχαήλ δεσπότος, ἐκ χωρίων
τῷ καλεμένῳ Μοιοδένδρῳ· ὃς δὴ τὸν αἰσκη-
πικὸν βίον ἀκριτούς ζηλωσας, τῷ παλαιῶν
άγιων αἰδρῶν ἐγένετο μικρῖτης· τλεν γαρ
τεκνων, καὶ συνεινε, καὶ χρημάτων, καὶ
περιεστας ἴδοντι καταλεγόμενος, τλεν ἐρη-
μον ὥκησε· κακέος τὸν μοναδικὸν βίον
διερχόμενος, πολλὰς θλίψεις καὶ σενοχω-
ρίας, κρύη καὶ κάνσονας, ἐν λιμῷ, καὶ
δίψῃ, καὶ γυμνότητι ὑπηνέγκατο διὰ τὴν
τὴν κυρίες Φωνῆς τλεν λέγεσσαι· εἴπεις Θέ-
λοι ὄπισθις ἀκολεύθειν· αἰταρησούμενος
ἔαυτον, καὶ αράτω τὸν σαυρὸν αὐτῷ καὶ
ἀκολεύσετω μοι· καὶ γὰρ ἀναπιεύσω αὐτὸν ἐν
τῇ βασιλίᾳ τῷ βρατῶν· ὁ γάρ μακάριος
ὅτις πάντα καλῶς διατεξάμενος, ὡς ἀ-

ταρ-

ταρκος τοῦ βίου διετέλει· ὕσερον δὲ πάλι
πλησιον τὴν πατρίδος ἐπανελθὼν, καὶ
ἐνπιν ὄρει πλησιον τῷ γοιέων ὄλονυκτις
τὰς σάσσες διατελῶν, ἐπὶ πλείσις χρό-
νοις, καὶ πλήρης ημερῶν πρὸς κύρεν ὁξε-
δύμησεν· οὐδὲ ἐμφάνεια τῆς πρὸς καὶ αὐτῷ
ἐκδημίας, γέγονεν ἔτως· οὐτε διδόκησε κα-
ριος οὐ Θεὸς παραλαβεῖν αὐτῷ τὸ πιθμα,
λαμπαδες Φῶς ὁξεισράπτεσαι, (τὸ γάρ
ἔιδεν ὁ πάντων Θεός τὰς αὐτοῦ δοξάζοντας
αὐτοῦξαζεν;) οἱ οὐρανοὶ καπιθασαι, ἐνθα
δῆ τὸ τῇ Λύγιοι Εὐκατο Λειψανον, πάλιν
εἰς τὰ ἄνω εφέροντο· καταδήλω τοίνυν τὴν
τοιχτὴν γενομένην, καὶ μόνον τοῖς ἄλιοι πέριξ
χωρίοις καὶ καίμαις, αλλά ἀκετε, καὶ ἐπὶ^{τη}
τη βασιλέβεσαι πασῶν τῷ πόλων, συ-
νεδραμε καὶ ίδιοεβεζάπτι βασιλίς κυρία
Θεοδώρα, καὶ πᾶτα μετ' αὐτῆς οὐ συγ-
κλιτος· διροντες δὲ τὸ τῇ ἀγίοις λειψα-
νον, καὶ πολλαὶ αἰχθαντες τερέσια, ἀπέρ
ἔτε διὸ τὸ οσιόν τητε πατρός ἐποιησεν·
εδόξασαι τὸν θντονάγκασε δὲ οἱ Φιλο-
χρισος βασιλίς, ἵνα ναὸν τῷ ἀγίῳ ὁκο-
δομησωσιν· ἔκτοτε διν οἱ πισσοι, καὶ μέχρε
τῆς δεδρο, τὴν αὐτῷ μηνύμενης ἐπιτελεῖτες
λαμπρῶς, δοξάζομεν τὸν παυτοδιηνον
λαμπρῶς, δοξάζομεν τὸν παυτοδιηνον
Θεον, καὶ τὸν αὐτῷ θεράποντα. οἱ τοις
Θεον, καὶ τὸν αὐτῷ θεράποντα. οἱ τοις

αγίοις

άγιας πρεσβέτειας ὁ Θεός ἐλέησον ἡμᾶς ἀληφ
Βασιλευσα δὲ πόλις ωκ αὐτη δοκεῖ μοι
η Κωνσταντινούπολις αλλα κα Θεοδώρα,
ωχη η μήτηρ, Μιχαήλ, η τας Σανας ει-
κονας ανασηλωσασα, αλλη η εν Αρτη
εορταζομένη ισως μήτηρ, η γυνη, η Συ-
γάτηρ τη, ον Φιος δεσποτην Μιχαήλ ο
του βίου συγγραψάμενος.

Το δέ ορος, εν φω ο αγιος ισημησε. λέγεται
μέν νυν Καλάνα, απέχει δέ τη χωρίς
χαλκιοπλάκες ως ημισέιας ώρας διάσημα.
Εἰ δέν αὐτῷ ασπίλαιου μέγα, καὶ ἔσω
αυτῷ φοδορημένη μέχρι κα νῦν Εγκλι-
σία, ἔξωθεν τῆς ὅποιας πρὸς τὸ ιερὸν κα-
ταὶ ο τάφος τῆς αγίας λειψάνων, περιτε-
ταχισμένος ἐκτὸτε θαυμασίως, διὰ προσα-
γῆς τῆς βασιλίσσης Θεοδώρας· κατὰ δέ
το χιλιοσον επτακοσιοσον, κα έγκενηκοσον
πρὸς τοις τεσσαριν ἔτεσιν δέποτε Χριστό,
δείω ζήλω, καὶ διλαβέα πρὸς τον αγιον
Φερμένος, ο αιδεστημώτατος κυρει ποτε
Γαλάνης Νικολάου γεροδήμου· τα εν τῷ
χωρίω αυτᾶς χαλκιοπλάκες βέρετέκτα πα-
λαιόθεν ἐκατέρας κυήμης ὅσα, (ἔτει δέ
αντα τα δέποτε γόνατος μέχει σφυρῶν, η
ειραγάλων κοκκαλα.) ακέραια λαβων
ἐπι τῷ ἀργυρῶσαι, κατὰ την νῦν εν η-

μῆν Φερομένηι τοις Γραικοῖς συνητέοις εἰς
Καρπεῖης ἐπορθθη. Φτάσας δέκα, κα
χρυσοχώρ τῷ εν μακαρίστῃ λίξει πα-
πᾶ Γεωργιῳ χριστάμενος, ἔγυν μετ' αὐ-
τῷ, ως ωκ αἴτητως ἔχοιεν τα λείψανα,
ει ωτως, ακέραιοις δηλαδή θσι προσαρ-
μοστειν ὁ ἀργυρος· οθεν συμβελαθεις τα
εκεισ αγιω λητζᾶς, καὶ Αγράφων, κυ-
ριω Δογιθέω, μαλισα δε πιρακινθεις,
εις δικα διαχωρισαι τα λείψανα απέφασ-
σεν· αλλα γαρ κατα την νύκτα ταύτην
Φανεις αιντῷ κατ' οναρ, ο αγιος, κωλύει
μέν την απόφασιν· λέγει δέ ἐγερθεις
πρόσφερε τῷ χρυσοχώρ τα λείψανα,
οετις αργυρωσει αυτα, ον τρόπον αιντο
ἔδιδαξα· καὶ ἐπι την ανυρον λαβὼν ὁ
χρυσοχόος αιντα, ἐντέχυνας τε κα μετα
θαρρεις ιργύρωσέτε, καὶ διηγέτο τα αγια
την οπτασιαν, καὶ οδηγιον· εν αιτῇ δέ
ταυτη τῇ νυκτi, καὶ τότο τῷ ριθεντι πά-
πᾶ Γαλάνη εἶπεν ο αγιος· μετα την συμ-
πλήρωσιν τῆς αργυρωσεως, ἐπανακαμ-
ψας εις τὸ χωρίον, ανοιξον τὸν τάφον, κα
ἀρίσταις λειψανων μέρη τριεκοντα δικ
απέρ διαμερισας τοις περιει μονασπροισι,
μηδεν σαυτῷ, πλειν θρη κητημῶν, κατα-
λίπης· ο δη καὶ πεποιηκε· συράξας γαρ
την

πυας τῷ ιερῶν μοναχῶν, καὶ μετ' αὐτῷ
ανακομιδὴν ποιησας, δέρε μεν, ψυχὴν δυω
καὶ τριακοντα, αλλά οκτώ μόνα καὶ εἴκοσι.
τα λοιπὰ δὲ Φη, ἀλλαβεῖσα Ἰσως πον
παρούτων πιος σεσύληται· καὶ διεμέρισεν
αμεσῶς αὐτά τοῖς ιεροῖς ως διετάχθη
μοναστηρίοις· ᾧ δὲ τὰ ἐπισημότερα, ως μοι
εσημειώσατο, εἰσὶ Μπζμόν, τατάρνε,
Αρέτα, αγία παρασκεψί, καὶ Βαρυταΐδα·
δεδωκε δέ οὐδὲ μίαν τῶν πλευρῶν ἀκεραίαν
τῷ ὑπὸ τὸν ἄγιον Αρτης ἐπισκόπῳ ρω-
γῶν Μακαρίῳ.*

Ωδὴ Ζ. Ο παῖδας ἐπικαμίνῳ ρυσάμενος.

Nεκρήσας σε τὴν σάρκα Θεοληπτε, καὶ πᾶ-
σαν δύπαταιν, κόσμος βδελυχθεὶς τῷ
ακροτάτῳ ἐφετῷ, ἀπολαύσαι ταχὺ ἐφιέμ-
νος, πύρπνεις καὶ ἔκπνιας Αὐδρέος, αλ-
λα καὶ ἐντετύχηκε.

Sαλπίγγων θεολόγων τὰ δύνχα, αδέτω-
σαν ὄργανα, ὕμινον ἐμμελῆ, ἐν τῇ ήμέ-
ρᾳ τῇ λαμπρᾷ, τῆς σεπτῆς τῶν πατρὸς
τελειωσεως, καὶ πᾶτα παρισκηρτάτῳ ἡ κτί-
σις, ἐντέως ἱορτάζεσα.

Ωραια καὶ θεάρεσα ἀφθηγαν, Αὐδρέος τὰ
ἔργα τῶν, ὅθεν ητριάς οὐδὲ μεταθάνατου
καλῶς, ταῖς Φανετσαῖς λαμπτᾶσι ἔκσ-
μισε, τὸ θεῖον αὐτὸν οὐδὲ σεβασμον σκῆνος,
οσιῶν ἐγκαλωπισμα. Θάτιον.

* Στοιχεῖον εἴρεται Λιβροντία
τριακοντα.

Ζωῆς τῆς αἰθανάτης ὑπέρξασα, πανάμωμε
τέμενος, ἀλυπον ζωην, δπολαβεῖν ήμας
σεμιη, της αχρειασθε δελες αξιωσον, καὶ
παντοτε ανακραζεις ου χαῖρε, η πάντων
ἀγαλλιασις.

Ωδὴ Η. Αὔτη κλητή.

Aπατες πισοι, διφρανθῶμεν ἐνθεως, τῇ
μηίμη τῇ Φωσφορῷ, τῷ μακαρίοι Αὐ-
δρέος, σωφροσύνης καρπάς, καὶ ἐλέυς τῷ
δεσπότῃ προτάγοντες, δι οὐδογεῖται,
χρισός εἰς τὰς αἰῶνας.

Nομον τῷ Θεῷ, εἰδεχθεὶς τῇ καρδίᾳ, πα-
τρίδα καταλέψας, ἀγγελικῆς πολιτείας
ζηλωτῆς αλιθῆς, χρηματος τῷ Θεῷ ανε-
κραύγαζες, τον σοι δέ τῷ βρέφες ἐλπίζον
τα με σῶσον. Θάτιον.

Δεσποινα ήμῶν, οὐδὲ κυρία τῷ κόσμῳ, α-
πειρανδρε παρθενε, τὰς ὑμιτας σε φυ-
λάττῳ, πιρασμῶν οὐδὲ κκῶν, ταῖς κα-
λαῖς προσασιαστας, ως μήπερ τῷ πάντα
ἰοχύντος τελέσοα.

Ωδὴ Ι. Φωτίς, Φωτίς.
Pυντω αφ' ὑψες, ταῖς ήμετερχις νῦν ψυ-
χαῖς, μερισμὸς χαρισμάτων, ἐν τῇ θείοις
μημητας, πατερ σοφε ταῖς πρεσβείαις
ταῖς σαῖς, ὅπως θεῖ, κυελον Αὐδρέος, δο-
ξολογῶμεν γηπόμενοι.

ΕΦΑΙΝ

22
Εφαῖτον ὁ βίος, οὐ γεγραπτὸς πρὸς Θεού,
Εώς θυμίαμα μάκαρ, καθαρῶς θυνόμενος,
ὅτεν ἡμᾶς, τὰς ὑμνήσας τέλεστιν, μηδὲν
ἀεὶ, Φύλαττε καὶ Φρέρε, τῶν διαβόλων
κακώσεων. **Θοίου.**

Απάντων τελέστα, τῶν ἀρενίων σραπιῶν, ὑπερ-
τέρα πάρδεινε, τὰς ὄρθως Φρονθντάς σε,
μῆτερ Θεῖ, Θεοτόκον αἴγυλε, σκέπτε ἡμᾶς,
ὅπως σε σομφάνως δοξάζωμεν μάκαρι ζούτες.
Εξαποειλάσιον. Σάρκι ὑπιώσας ὡς θυντός.
Οσιν πάντων ὁ χορὸς, καὶ τῇ αγγέλων
σήμερον, κοινὸν χορεῖον κροτῶντες, Αὐ-
δρέα χαίρεσσιν ἡμᾶς, οἷς ἔορτεις ἐγέρον-
τες, πάτερ καὶ ΔΦημίαν, τῆς σῆς τελεώ-
σεως. **καὶ τῆς ἔορτῆς.**

Εἰς τὰς ἀνες, Πᾶσα πνοή. ισῶμεν
σιχ. ε. καὶ ψάλλομεν σιχηρὰ προσόμοια.
ηχος πλδ.

Ω τὰ παραδόξα θαύματας.

Χαροὶς ἀσκητὴρ ἀγλαῖσμα, Αὐδρέα μά-
καρχεις, τὸν ζυγὸν γαρ ἀσίδημε, τὸν
χρησὸν ἐπ' ὥμωνσθ, ἐκ καρδίας δεξάμενος,
καὶ τὸ Φορτίον βασάσας ὑψωσαι, αλλ' ὡς
τοῖς ἀνα Ψάλλων σραπέματι, πρεσβεύ-
τάντοτε, ὑπέρ τῇ τελέστων σθ, τέλε ἔορ-
τεις, ἐκ γεννητῆς σώζεσθαι, θεομάρτυρες. **ηα**

μηθε

Πάν-

23
Πάντων τῇ εὐ γῆ μακάρεις, καταφρονή-
σας τερπιῶν, τῷ χειρῶ ἱκολέψησας, καὶ
ἀυτῷ πυράμενος, τῇ αγάπῃ ἐνέκρωσας,
τὰ τῆς σαρκοσογ, μελη πανόλβιε, δι
ἐγκρατεῖας πόνων καὶ θλίψεων. ὅτεν ὑμνώ-
μεν σε, καὶ πισῶς δοξάζομεν, ὑπέρ ἡμῶν,
τῷ Θεῷ δεόμενον, σὲ επισάμενοι.

Μυρον ὡς διάδεις ἄγιος, η τῇ λεψάνων
τῇσι σῶν, ἀποδίκη μυρίζοσα, διφροσύνης
πίμπλισι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὅσιε. διο
κροτῶντες, ὑμιον ἔορτιον, τὸν σὲ αρρήτως
πάτερ δοξάσατε, λόγον δοξάζομεν, καὶ
πανηγυρίζομεν, τὴν σὺν Φαιδράν μιητιν
ἔορταζοντες αγαλλιώμενοι.

Τριάν τέλεστιν, καὶ ιησέιαν ὁ δόλιος, θεωρῶν
διαβολος, ἐνεκρύπτο θαυμάζενος, ὅπιολ-
λάκις, διδειν ἐκπλήττεσθαι, καὶ πολεμή-
τωρ, θέων αἰδρῶν αρετέω. καὶ γάρ ὑπή-
νεγκας, ὃσπερ αδαμάντιος, διψαλιμὸν,
ἡμέρας τὸν κάνσονα, καὶ παγετόν τῆς νυκτός.

Δόξα ηχος πλβ.

Συνελθόντες σήμερον πισοὶ, κακαθαρμέ-
ναις αἰδιότεσσι φύσωμεν, οἱ εὖ ἀσκητει λάρ-
ψας ὡς ἀγγελος, καὶ ὑπέρ χριστῶ τῷ
κυριος, τὸν κόσμον αρινσάμενος, Αὐδρέα
θεοφόρε πατήρ ἡμῶν, μη πάνση αἰτή-
με

μενος, παρα Σεζ το μέγας ζλεος.
και νῦν τῆς ἑορτῆς

Δοξολογία μεγάλη και ἀπόλυτις:
Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά και ἐκ τῆς κανόνος
τῆς ἑορτῆς ὡδὴ γ. και τὰ οσιάς.
Απόσολον και θαυμαγγελίου ζήτει εἰς οσιού.
Κοινωνικὸν. Εἰς μητρόσυνον αἰώνιον.

Τοῖς ἐν τῷ απολαΐφ τῷ σῷ ναῷ, πίσει
συνελθεῖς και την μνημεων την σεπτην,
μάκαρ ἐποιως, τελεῖς χάρη αἵτε, και
ἄφεσιν πταισμάτων, Αγιδρέα δοΐε.

αὐτῷ. Απριλίς και
Εὐλιφεν ὥδε σῶμα το πάρον πέρας: